

sudkom z 28. decembra 1934 rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil. Poneváž zmätočná sťažnosť obžalovaného bola odmietnutá, nadobudol odsudzujúci rozsudok okresného súdu moci práva.

Trestné súdy zistili, že obžalovaný Dr. A. spáchal hore uvedený trestný čin.

Podľa stálej praxi najvyššieho súdu pravoplatný rozsudok trestného súdu, pokiaľ v ňom bol zistený ten istý čin, ktorý je základom disciplinárneho pokračovania, je záväzný aj pre disciplinárny súd.

Disciplinárny súd prvej stolice porušil túto zásadu pokračovania, keď pominul zistenie skutku v pravoplatnom rozsudku trestného súdu a samostatne prevádzal dôkazy cieľom zistenia, či sa obvinený advokát dopustil toho skutku, ktorý už bol zistený trestným súdom, a keď učinil skutkové zistenia odchýlné od rozsudku trestného súdu.

Preto najvyšší súd pomíja skutkové zistenie disciplinárneho súdu prvej stolice, že obvinený nepoužil o svojom kolegovi advokátovi Dr. N. urážlivého výrazu »csirkefogó«, a prijíma za základ svojho rozhodnutia hore uvedené zistenie trestného súdu.

Poneváž z obhajoby obvineného prednesenej v trestnom pokračovaní plynie, že jeho rozhovor s M. sa týkal exekučnej veci, v ktorej Dr. N. na jednej a obvinený advokát na druhej strane zastupovali strany, súvisel urážlivý výrok, použitý obvineným o advokátovi Dr. N., s výkonom advokátskeho povolania. Preto v hore uvedenom chovaní obvineného advokáta treba spatrovať poškodenie cti a dôstojnosti advokátskeho stavu v smysle § 68, písm. b), adv. por.

Čís. 328 dis.

Nie je disciplinárne trestné, ak si advokát, ktorý nedostal preddavok na prevedenie prác, ktorými bol stranou poverený, ponechá ako preddavok na útraty peniaze složené u neho pre stranu, pre ktorú konal práce.

Niet disciplinárneho previnenia ani v tom, že strane nevyúčtoval, jestliže všetky jeho práce pre ňu neboly ešte skončené.

(Rozh. zo dňa 12. júna 1937, Ds IV 15/37.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. A., advokátovi v N., vyhovel odvolaniu obvineného a zmenil rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu tak, že oslobodil obvineného z obvinenia pre disciplinárny prečin podľa § 68, písm. a), b), adv. zák.

D ô v o d y:

Obvinený je stíhaný predovšetkým pre disciplinárny prečin podľa § 68, písm. b), adv. zák., spáchaný tak, že z peňazí 7.000 Kč, prijatých dňa 17. novembra 1932 od P. cieľom složenía do sirotskej pokladnice

pre nezletilú M., složil tam len čiastku 5.000 Kč, kdežto 2.000 Kč u seba zadržal. Disciplinárne oznámenie pre tento čin bolo učené dňa 18. decembra 1935, tedy už po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty, stanovenej v § 102 adv. zák., takže sa trestnosť tohoto disciplinárneho prečinu premlčala. K tomu sa podotýka, že podstata disciplinárneho prečinu bola spoznávaná, pokiaľ ide o uvedený čin, práve len v nesložení peňazí na určený cieľ, tedy v jednotlivom úkone, ktorý je tiež rozhodný pre počítanie začiatku a behu doby premlčacej; stav trvajúceho zadržovania peňazí na účet útrat, ktoré mal obvinený proti složiteli peňazí, resp. proti osobám ním zastúpeným, bol považovaný za základ disciplinárneho prečinu podľa § 68, písm. a), a § 69, písm. c), adv. zák., ktorý preto premlčaný nie je a treba v tom smere rozsudok disciplinárneho súdu preskúmať s hľadiska podstaty samého činu a obvinenia na ňom založeného.

V tomto smere spatruje disciplinárny súd vinu obvineného v tom, že sľúbil dať P-ovi podrobný soznam útrat, ale neurobil to ani na viacnásobné súrenie, takže strana nemá vec vybavenú od roku 1932. Predovšetkým treba poukázať na to, že podľa zistenia disciplinárneho súdu z poručenských spisov, keď strany súhlasne u súdu dňa 28. januára 1933 udaly, že sa pre nezl. M. správne uložila z kúpnej ceny čiastka 5.000 Kč, obvinený prehlásil, že zbývajúca čiastka kúpnej ceny bude vyplatená N-ovi. Obvinený však tvrdí, že má proti nemu ešte väčšiu pohľadávku za vykonané práce. Ponevác je na základe uznania P. a podľa bodu 3 uzavrenej zistené, že P. a N. mali platiť útraty za určité práce s prevedením kúpopredajnej zmluvy spojené a týmito bol obvinený poverený, nie je disciplinárne trestné, keď si obvinený — nedostavší, ako tvrdí, preddavok — ponechal peniaze, složené uňho pre stranu v Amerike bývajúcu, ako preddavok na svoje útraty. Nie je disciplinárne previnenie ani v tom, že strane nevyúčtoval, keď tvrdí a nebolo to vyvrátené, že všetky práce ešte neboli skončené.

Z poručenských a z disciplinárnych spisov je bezpochybné zrejmé len to, že sa P. domáhal vyúčtovania teprv 3. októbra 1935, lebo v svojej svedeckej výpovedi o predchádzajúcich upomienkach obvineného nič neudal. Obvinený predložil disciplinárnemu súdu dňa 16. marca 1936 vyúčtovanie a i v tom poukazuje na to, že všetky práce nie sú ešte skončené. So zreteľom na to, že to nie je vyvrátené, nevidí odvolací disciplinárny súd disciplinárne previnenie v udánlivom oneskorenom vyúčtovaní a obvineného v tomto smere tiež oslobodzuje. Spor alebo pokračovanie podľa § 18 zák. čl. LIV:1912 nie je v behu, takže poukaz disciplinárneho súdu o uložení peňazí do súdnej úschovy tu nedopadá.

Čís. 329 dis.

Finančná prokuratúra nie je oprávnená podať odvolanie proti rozhodnutiu v disciplinárnej veci proti advokátovi obvinenému, že sa dopustil trestného činu v dopise zaslanom tomuto úradu.

(Rozh. zo dňa 12. júna 1937, Ds IV 30/37.)